

D. L. Moody – Odvážny zvestovateľ, autor: Bonnie C. Harveyová

Vydal: *Návrat domu, 2001 Praha*

171 strán, 22 kapitol

Obsah knihy

Autorka pútavým spôsobom opisuje život a službu známeho amerického muža viery a evanjelistu Dwighta L. Moodyho. Vyrastal v chudobnej rodine, ktorú finančne podporoval, keď začal ako 17-ročný pracovať u strýka v obchode s obuvou. V sklade tohoto obchodu prijal Pána Ježiša, keď ho tam navštívil jeho učiteľ nedeľnej školy Edward Kimball. Začal zhromažďovať chudobné deti, ktoré pre neho znamenali drahocenné šperky. Keď misia rástla, zistil, že nemá na ňu dost času. Po niekoľko mesačnom boji sa rozhodol odísť zo sveta obchodu a tým stratiť aj prestíž bohatého človeka v Chicagu, v meste, ktoré uznávalo iba bohatstvo. Okrem toho, že rôznymi spôsobmi pozýval deti, každý deň sa snažil niekomu povedať o Kristovi. Otázku: „Ste kresťan?“ dával hocikde. Ľudia ho začali nazývať „Bláznivý Moody“ a priatelia ho prosili, aby sa nezosmiešňoval. Keď mu dohovárал aj priateľ Farwell, kľudne mu odpovedal: „Ty nie si môj šéf. Tým je Boh!“

Jeho služba viackrát nabrala nový „smer“, napr. keď za ním prišli dve ženy (jedna bola metodistka), že potrebuje byť naplnený Duchom Svätým. Alebo keď v Anglicku stretol Charlesa Spurgeona. Vtedy Moody prvýkrát v živote zistil, že nekáže Spurgeon, ale káže Boh. Potichu sa modlil a prosil o milosť, aby bol naplnený Duchom svätým, mohol takto kázať a slúžiť Božiu ľudu. Emma, Moodyho žena si všimla, že Spurgeon vyzeral jednoducho, ale bohoslužba mala radostnú atmosféru, nádherný spev (5000 ľudí) a veľkú pozornosť ľudí na Božie Slovo.

Moody nevedel spievať a preto hľadal speváka. Trvalo pol roka, kým Ira Sankey (metodista) nakoniec súhlasil, aby sa k Moodymu pripojil a presťahoval sa s rodinou do Chicaga.

Moody mal zlú gramatiku a bol nevzdelaný (ľutoval, že nedokončil školu). Odvážil sa najprv hovoriť iba medzi deťmi. Jeho nadšenie, láskavosť a úprimnosť neprestali nikdy na ľudí pôsobiť. Mal nevyčerpatelnú energiu a mnohí boli unavení, len keď počuli o Moodyho dennom programe. Vedel viesť dobre bohoslužby a spojiť ľudí z rôznych denominácií. Bol v komisiách, aby získaval peniaze pre rôzne služby: rozdávanie letákov a pozývanie ľudí z krčiem, penziónov, ale i z ulíc na zhromaždenia. Veril, že Boh im dá dost peňazí na prácu a keď bolo treba, nebál sa ísť pýtať peniaze od bohatých ľudí alebo spoločností. Spolupracovníkom raz povedal: „Ak nemáte dost vlastnej viery, opríte sa o moju.“

Čím kniha zaujme

Knihá zaujme najmä tým, čo Boh dokáže urobiť z človeka, ktorý sa mu úplne zasväťí. Tiež zaujme:

Pokorou - keď Moody kázal, dokázal poslucháčov odpútať od seba. Sám seba citlivo skrýval za Božie Slovo. Zostal „pri zemi“, aj keď ho prišiel počúvať prezident alebo v Londýne waleská princezná, netúžil im byť predstavovaný. Sankey bol vyľakaný, ale Moody kázal rovnako, akoby nevedel, že sú tam. Školy, ktoré založil, dostali jeho meno až po jeho smrti.

Láskou - keď sa jedného chlapca opýtali, prečo chodí do nedeľnej školy tak ďaleko, keď mal jednu blízko domu, povedal: „Tam majú človeka rádi!“ Moody si našiel čas, aby každému podal ruku. Deti ho považovali za osobného priateľa. Kázal opľicom, chudobným, ale kázal i bohatým v Opere. Ľudia si všímali zmes lásky a pokory, s akou hovoril o Pánovi Ježišovi.

Humorom

Moody bol známy zmyslom pre humor. V knihe je veľmi veľa úsmevných výrokov.

Význam pre odborný rast pracovníka cirkvi

Kniha veľmi povzbudí pracovníka k pokore a láske k Bohu a k túžbe po záchrane ľudí a k odvahe.

Služba mnohých pracovníkov bola zmenená, keď bola prítomná moc Ducha Svätého, ľudia boli smutní kvôli svojim hriechom a chceli byť spasení.

Všetci by sme sa mali učiť zhromažďovať hriešnikov okolo Krista.

Svojich pracovníkov Moody povzbudzoval, aby boli pri rozhovoroch s ľuďmi trpezliví, neľutovali čas, strávený s jednou osobou a mysleli na to, aká je to nádhera získavať duše pre Krista (str 106).

10.4.2011

Milena Belková